

Komentarze Epoch Times na temat Partii Komunistycznej - Cz 1

Co to jest partia komunistyczna?

Słowo wstępne

Przez ponad pięć tysięcy lat naród chiński tworzył wspaniałą cywilizację na ziemiach, wzbogacanych łożyskami Rzek i rzek Jangcy. Podczas tego długiego okresu czasu jedne dynastie następowały, inne odchodziły, a kultura chińska wzrastała i zanikała. Na historycznej scenie Chin odgrywały się wielkie i poruszające wydarzenia.

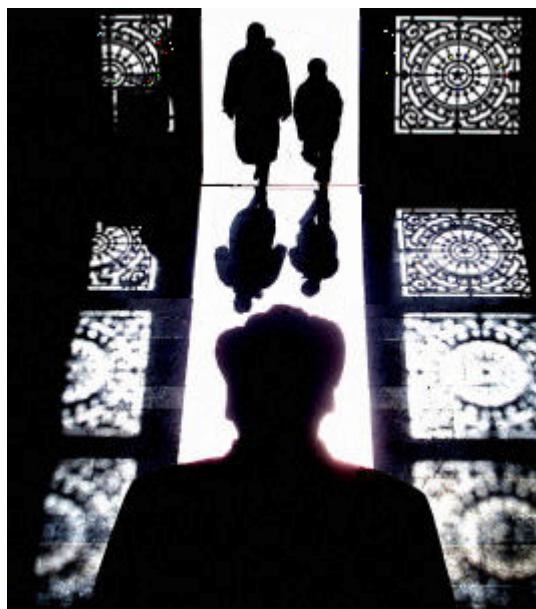
Rok 1840, powszechnie uważany przez historyków za początek współczesnej ery Chin, zaznacza rozpoczęcie dziejów Chin od przejścia z tradycji do nowoczesności. Chińska cywilizacja doświadczyła czterech głównych epizodów wyzwania i ich następstw. Pierwszymi trzema epizodami były: inwazja Pekinu na początku lat 60-tych XIX w. przez połączone siły angielsko-francuskie, wojna chińsko-japońska (zwana również „Wojną Jiawu”) w 1894 r. i wojna rosyjsko-japońska na północnym wschodzie Chin w 1906 r. Na te trzy wyzwania Chin odpowiedziały ruchem pro-zachodnim, który cechował się importem nowoczesnych dóbr i broni, reform instytucjonalnych poprzez Reformy Stulecia w 1898 r. [1] oraz prób ustanowienia prawa konstytucyjnego w kolejnych latach panowania dynastii Qing, a następnie Rewolucji Xinhai (lub Rewolucji Hsinhai) w roku 1911. [2]

Pod koniec I Wojny światowej, Chiny, mimo, że wyszły z niej zwycięsko, nie zaliczały się w tym czasie do grupy państw silniejszych. Wielu Chińczyków wierzyło, że reakcje na pierwsze trzy epizody odniosły porażkę. Ruch Czwartego Maja [3] doprowadził więc do czwartej próby odpowiedzi na poprzednie wyzwania, a kulminacją było kompletne uzachodnienie chińskiej kultury poprzez ruch komunistyczny i ekstremalną rewolucję.

Niniejszy artykuł dotyczy wyniku ostatniego epizodu, którym jest ruch komunistyczny i Partia Komunistyczna. Przyjrzyjmy się bliżej skutkom tego, co wybrały Chiny, lub co zostało Chinom narzucone z zewnątrz, gdzie po ponad 160 latach nastąpiło prawie 100 milionów zgonów z przyczyn innych niż naturalne oraz zniszczenie prawie całej tradycyjnej chińskiej kultury i cywilizacji.

I. Poleganie na przemocy i terrorze celem zdobycia i utrzymania władzy

„Komuniści gardzą ukrywaniem swoich poglądów i celów. Otwarcie deklarują, że ich cele mogą zostać spełnione jedynie przez brutalne obalenie wszystkich istniejących warunków

CIE MAO: Matka i syn przechodzą przez wejście Muzeum Wojska w Pekinie i są witani przez ogromny pomnik byłego dyktatora Chin Mao Zedonga. (Stephen Shaver/AFP/Getty Images)

społecznych.” [4] Cytat ten zapożyczony został z konkretnego paragrafu *Manifestu Komunistycznego*, głównego dokumentu Partii Komunistycznej. Przemoc jest jednym z głównych sposobów, za pomocą którego Partia Komunistyczna pozyskała władzę. Ta charakterystyczna cecha została przekazana wszystkim późniejszym formom Partii, jakie powstawały od czasu jej narodzenia.

W rzeczywistości, pierwsza Partia Komunistyczna została założona na wiecie wiele lat po śmierci Karola Marksa. W następnym roku po Rewolucji Październikowej w 1917 roku, narodziła się Rosyjska Partia Komunistyczna (Bolszewików), znana później jako „Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego”. Partia ta wyrosła na bazie przemocy przeciwko „wrogom klasowym” i podtrzymywana była przez przemoc stosowaną wobec członków Partii i zwykłych obywateli. Podczas czystek Staliniowskich w latach 30-tych, Rosyjska Partia Komunistyczna wymordowała ponad 20 milionów tak zwanych szpiegów i zdrajców oraz tych, których podejrzewano o posiadanie odmiennych poglądów.

Komunistyczna Partia Chin (KPCh) zaczynała początkowo jako filia Radzieckiej Partii Komunistycznej w Trzeciej Międzynarodówce Komunistycznej. Dlatego też w naturalny sposób odziedziczyła ich do zabijania. Podczas pierwszej chińskiej wojny domowej pomiędzy Komunistami a Kuomintangiem pomiędzy 1927 a 1936 rokiem, populacja prowincji Jiangxi zmalała z ponad 20 milionów do około 10 milionów. Patrzcie tylko na te liczby, możecie zobaczyć ogrom szkód wyrządzonych przez KPCh i przemoc, jakiej użyła.

Użycie przemocy może być nie do uniknięcia podczas próby zdobycia władzy politycznej, ale nigdy wcześniej nie było takiego zabijania jak KPCh, zwłaszcza podczas stosunkowo spokojnych okresów. Od 1949 roku, liczba zgonów spowodowanych przez przemoc KPCh przekroczyła całkowitą liczbę osób poległych podczas wojen prowadzonych pomiędzy 1927 a 1949 rokiem.

Doskonałym przykładem użycia przemocy przez Partię Komunistyczną jest jej poparcie udzielone Czerwonym Khmerom w Kambodży. Pod panowaniem Czerwonych Khmerów, jedna czwarta populacji Kambodży, włącznie z ich przodkami i ich potomkami, została wymordowana. Chiny nadal blokują międzynarodowe społecznie przed postawieniem Czerwonych Khmerów przed sądem, by ukryć okryty zła sław udział KPCh w tym ludobójstwie.

KPCh ma bliskie powiązania z najbrutalniejszymi siłami rewolucyjnymi i despotycznymi reżimami świata. Poza Czerwonymi Khmerami wyróżniają się Partie Komunistyczne takie jak: Indonezji, Filipin, Malezji, Wietnamu, Birmy, Laosu i Nepalu, z których wszystkie zostały założone dzięki wsparciu KPCh. Wielu przywódców w tych Partiach Komunistycznych to Chińczycy; niektórzy z nich po prostu ukrywają się na terenie Chin.

Inne Partie Komunistyczne, opierające się na Maoizmie, to wietliści Szlak Ameryki Południowej i Japońska Armia Czerwona, których okrucieństwo zostało potępione przez społeczność światową.

Jedną z teorii stosowanych przez komunistów jest darwinizm społeczny. Partia Komunistyczna używa idei darwinowskich walk między gatunkami o ich przetrwanie, stosując je wobec relacji międzyludzkich i ludzkiej historii, utrzymując, że walka klas jest jedyną siłą napędową rozwoju społecznego. Walka, tym samym, stała się pierwszym „przykazaniem” Partii Komunistycznej; stała się narzędziem do zdobycia i utrzymania politycznej kontroli. Słynne powiedzenie Mao wyraża niezdrowy logik przetrwania silniejszego: „Z 800 milionami ludzi, jak może się coś udać bez zastosowania walki?”

Kolejne twierdzenie Mao jest podobnie popularne: Rewolucja Kulturalna powinna być przeprowadzana „co siedem lub osiem lat”. [5] Stale powtarzane użycie siły jest istotnym sposobem dla KPCh w utrzymaniu swej władzy w Chinach. Celem użycia przemocy jest stworzenie terroru. Każda walka i kampania ruchu służyły jako trening terroru tak, by naród

chiński drął w sercach i poddawany terrorowi, stopniowo stawał się zniewolony, pod kontrolą KPCh.

Dziś terroryzm stał się głównym wrogiem cywilizowanego i wolnego świata. Praktykowanie brutalnego terroru przez KPCh, dzięki aparatowi państwowemu, odbywało i odbywa się na wielką skalę, trwa o wiele dłużej, a i w rezultatach jest bardziej pustosząca. Dziś, w XXI wieku, nie powinniśmy zapominać o dziedzicznym charakterze Partii Komunistycznej, gdy zdecydowanie odegra to kiedyś znaczącą rolę, jeżeli chodzi o przyszły los KPCh.

II. Używanie kłamstw do usprawiedliwienia przemocy

Poziomą cywilizację można zmierzyć tym, do jakiego stopnia używana jest przez siebie przemoc. Uciekając się do używania przemocy, reżimy komunistyczne jasno reprezentują olbrzymi krok wstecz dla ludzkiej cywilizacji. Na nieszczyście, Partia Komunistyczna została postrzeżona jako progresywna przez tych, którzy wierzą, że przemoc jest podstawowym i niezbędnym rodzajem postępu społecznego.

Akceptacja przemocy należy postrzegać jako niezrównane i złe zastosowanie przez KPCh oszustw i kłamstw, co stanowi drugi dziedziczny cech Partii Komunistycznej.

„Od małego uważali my Stany Zjednoczone za uroczy kraj. Wierzymy, że jest to częściowo skutkiem tego, że Stany Zjednoczone nigdy nie okupowały naszego kraju, ani nie zaatakowały Chin w jakikolwiek sposób. Co bardziej zasadnicze, naród chiński posiada dobre zdanie o Stanach Zjednoczonych opierając się na demokratycznym i otwartym charakterze ich mieszkańców.”

Cytat ten pochodzi z artykułu od redakcji opublikowanego dnia 4 lipca 1947 roku przez oficjalną gazetę KPCh *Xinhua Daily*. Zaledwie trzy lata później, KPCh wysłała żołnierzy, by walczyli z piechotą amerykańską w Północnej Korei, obrazując Amerykanów, jako najbardziej złych imperialistów na świecie. Kiedy Chińczycy z terytorium Chin kontynentalnych byłby zdziwiony, czytając niniejszy artykuł redakcyjny, który został napisany ponad 50 lat temu. KPCh zakazała wszelkich publikacji, cytujących podobne wcześnie ustalenia i opublikowała od nowa napisane wersje.

Od momentu dojścia do władzy, KPCh stosowała podobne sztuczki w każdej poszczególniej kampanii ruchu, włączając eliminowanie kontrrewolucjonistów (1950-1953), „partnerstwo” państwowych i prywatnych przedsiębiorstw (1954-1957), ruch anty-prawicowy (1957), Rewolucję Kulturową (1966-1976), masakrę na placu Tiananmen (1989), a ostatnio prześladowania Falun Gong rozpoczęte w 1999 roku. Najbardziej niesławnym przykładem były prześladowania intelektualistów w 1957 roku. KPCh wezwała wówczas intelektualistów do zaoferowania swoich opinii, a następnie zaczęła ich prześladować jako „prawicowców”, używając ich własnych przemówień, jako dowodów ich „zbrodni.” Kiedy ktoś krytykował prześladowania jako spisek, lub „intrygę w ciemności” Mao publicznie stwierdził: „To nie jest żadna intryga w ciemności, ale otwarcie stosowany fortel”.

Oszustwa i kłamstwa odgrywały bardzo ważną rolę w zdobyciu i utrzymaniu władzy przez KPCh. Chińczycy się najdłużej i najbardziej kompletnie historii na świecie, a chińscy intelektualiści od starożytnych czasów posiadali największą wiarę. Chińczycy korzystali z historii, by oszacować aktualną rzeczywistość, a nawet, by osiągnąć osobiste udoskonalenie duchowe. Celem sprawienia, by historia służyła obecnemu reżimowi, KPCh często praktykowała zmienianie i zatajanie faktów historycznych. W swojej propagandzie i publikacjach KPCh na nowo napisała historię począwszy od okresów tak wczesnych jak okres Wiosny i Jesieni (770-476 r. p.n.e.) i okres Walecznych Państw (475-221 r. p.n.e.), do tak niedawnych jak Rewolucja Kulturowa. Takie

zmienianie faktów historii kontynuowane jest przez ponad 50 lat od 1949 roku, a wszystkie wysiłki, by przywrócić prawdę historyczną były i są bezlitośnie blokowane i eliminowane przez KPCh.

Kiedy przemoc staje się za słaba by utrzymać kontrolę, KPCh ucieka się do oszustw i kłamstw, które służy jako usprawiedliwienie i maskują rzeczywistą przemoc.

Trzeba przyznać, że oszustwa i kłamstwa nie zostały wynalezione przez Partię Komunistyczną, ale są odwiecznymi nikczemnymi posunięciami, które Partia Komunistyczna bezwstydnie stosuje. KPCh obiecała ziemię chłopom, fabryki robotnikom, wolność i demokrację intelektualistom i pokój wszystkim. Jedną z tych obietnic nie została spełniona. Jedno oszukane pokolenie Chińczyków już umarło, a kolejne w dalszym ciągu jest oszukiwane. To jest najwstraszająca rozpacz Chińczyków, najbardziej niebezpieczliwy aspekt chińskiego narodu.

III. Zawsze zmieniajcie się zasady

W 2004 roku w telewizyjnej debacie, przed majowymi odbyłymi wyborami prezydenckimi w Stanach Zjednoczonych, jeden kandydat na prezydenta powiedział, że może na zmieniać taktykę, kiedy jest to potrzebne, ale nigdy nie może na zmieniać swoich „przekonań” lub „rdzennych wartości”; w przeciwnym wypadku „nie jest się wiarygodnym”. [6] To stwierdzenie prawdziwie wyraża niezmienne zasady.

Partia Komunistyczna jest typowym przykładem. Mianowicie, od czasu swego założenia 80 lat temu, KPCh przeprowadziła szesnastokrotnie modyfikacje statutowych spotkań przedstawicieli, podczas których szesnastokrotnie modyfikowano Statut Partii. W ciągu ponad pięciu dekad, odkąd KPCh doszła do władzy, dokonała ona pięciu zasadniczych modyfikacji Konstytucji państwa.

Ideą Partii Komunistycznej jest równość społeczna prowadząca do społeczeństwa komunistycznego. Dziś jednak, kontrolowane przez komunizm Chin, stały się państwem o najpoważniejszej nierówności ekonomicznej na świecie. Wielu członków KPCh stało się niesamowicie bogatymi, podczas gdy 800 milionów obywateli Chin mieszkających na terenach wiejskich pogrzebionych jest w biedzie.

Dominujące teorie KPCh rozpoczęły się od okresu marksizmu-leninizmu, do czego dodano maoizm, a następnie przemysł Dengi i ostatnio zasady „Trzech Reprezentacji” Jianga. Marksizm-leninizm i maoizm wcale nie są zgodne z ideologiami Dengi i Jianga – w zasadzie są im przeciwne. Mieszanka komunistycznych teorii stosowanych przez KPCh jest prawdziwie rzadkością w historii ludzkości.

Stale ewoluujące zasady KPCh często przeczyły sobie nawzajem. Od idei globalnej integracji, stawianej w jej imię, do dzisiejszego ekstremalnego nacjonalizmu, od pozbywania się własności prywatnej i wszelkich klas wykorzystujących, do dzisiejszego promowania i zachęcania kapitalistów do zapisywania się do Partii, wczorajsze zasady zostały postawione do góry nogami w dzisiejszej polityce, z dalszymi zmianami oczekiwanymi na jutro. Nie ma znaczenia, jak często KPCh zmienia swoje zasady, cel pozostaje jasny: zdobywanie i utrzymywanie władzy oraz podtrzymywanie absolutnej kontroli nad społeczeństwem.

W historii KPCh miało miejsce ponad dziesięć ruchów, które były walką „na śmierć i życie”. W rzeczywistości, wszystkie te konflikty pokrywały się z przekazywaniem władzy, podążając za zmianami podstawowych zasad Partii.

Każda zmiana zasad spowodowana była nieuniknionym kryzysem dotyczącym KPCh, grożącym jej zasadności i przetrwaniu. Czy to kolaborowanie z Partią Kuomintangu, ocieplenie polityczne w stronę Stanów Zjednoczonych, ekonomiczne reformy i ekspansja rynku, czy też promowanie nacjonalizmu – każda z tych decyzji podjęta została w czasach kryzysu i wszystkie one miały na celu związanie z zdobywaniem i umacnianiem władzy. Każdego cyklu grupy cierpięcej

przeładowania, a następnie odwrócenia tego przeładowania był połączony ze zmianami podstawowych zasad KPCh.

Zachodnie powiedzenie mówi, że prawda jest trwała, a kłamstwa zmienne. W tym powiedzeniu kryje się mroźna prawda.

IV. Jak natura Partii zastępuje i eliminuje naturę człowieka

KPCh jest autorytarnym reżimem opartym na leninizmie. Od zarania powstania Partii, ustalono trzy podstawowe kierunki, tj. kierunek intelektualny, kierunek polityczny i kierunek organizacyjny. Kierunek intelektualny odnosi się do filozoficznego podłoża Partii Komunistycznej. Kierunek polityczny odnosi się do ustanawiania celów. Kierunek organizacyjny odnosi się do tego, w jaki sposób cele te realizowane są w granicach formy ścisłej organizacji.

Pierwszym i najważniejszym wymaganiem stawianym wszystkim członkom KPCh i tym rozdziałem przez KPCh, jest bezwarunkowe wypełnianie rozkazów. O to właśnie chodzi w kierunku organizacyjnym.

W Chinach większość ludzi wie o podwójnej osobowości członków KPCh. Podczas prywatnych interakcji członkowie KPCh są zwykłymi ludźmi z uczuciami szczera, złości, ale i radości. Posiadają zarówno ludzkie zalety jak i wady. Mogą być rodzicami, matkami, siostrami lub przyjaciółmi. Jednak w ich ludzka natura i uczucia znajduje się natura Partii, która według wymogów Partii Komunistycznej przewyższa sam ludzkość. Tym samym ludzkość staje się względna i podatna na zmiany, podczas gdy zasady Partii stają się absolutne, niepodlegające żadnym wątpliwościom, czy wyzwaniom.

Podczas Rewolucji Kulturalnej nazbyt powszechnym zjawiskiem było, że ojcowie i synowie torturowali siebie nawzajem, matki i córki donosiły na siebie nawzajem, studenci i nauczyciele traktowali siebie jak wrogów. W tych przypadkach natura Partii powodowała konflikty i nienawiść. Podczas wczesnych rządów KPCh, wielu wysoko postawionych urzędników KPCh było bezsilnych, gdy członkowie ich rodzin uznawani byli za wrogów klasowych. To również wywodziło się z natury Partii.

Panowanie natury Partii nad jednostką jest wynikiem długotrwałego procesu indoktrynacji przez KPCh. Trening ten zaczyna się już w łóbkach i przedszkolach, gdzie nagradzane są pro-partyjne odpowiedzi na pytania; odpowiedzi, które nie zgadzają się ze zdrowym rozsądkiem, czy dziecięca natura. Uczniowie otrzymują edukację polityczną podczas uczczenia do szkoły podstawowej, szkoły średniej a do szkoły wyższej i uczą się przestrzegania sankcjonowanych przez Partię standardowych odpowiedzi; w przeciwnym wypadku nie mogą zdać egzaminu i ukończyć nauki.

Wypowiadając się publicznie, członek Partii musi pozostawać w zgodzie z kierunkiem Partii, nie zważając na to, jak myśli naprawdę. Struktura organizacyjna Partii Komunistycznej stanowi gigantyczną piramidę władz centralną na szczycie, kontrolującą całą jej hierarchię. Ta wyjątkowa struktura jest jedną z najważniejszych cech reżimu KPCh; cech, która pomaga tworzyć całkowite podporządkowanie.

Obecnie KPCh zdegenerowała się do bytu politycznego walczącego o utrzymanie własnych interesów. Nie posiada już żadnych wzniosłych celów komunizmu. Jednak organizacyjna struktura komunizmu nadal pozostaje a jej zapotrzebowanie na bezwarunkowe podporządkowanie się wcale się nie zmieniło. Partia ta, stawiając się ponad ludzkością i ludzką naturę, usuwa wszelkie organizacje, czy osoby uważane za szkodliwe lub potencjalnie szkodliwe dla jej własnej władzy; bez względu, czy są to zwykli obywatele, czy wysoko postawieni urzędnicy KPCh.

V. Nikczemny upiór przeciwstawia si naturze i ludzkiej naturze

Wszystko pod niebiosami przechodzi przez cykl narodzin, dojrzało ci, schyłku i mierci.

W przeciwie stwie do re imu komunistycznego, niekomunistyczne społecze stwa, nawet te cierpi ce z powodu władzy totalitarnej i dyktatury, cz sto pozwalaj na pewien stopie samoorganizacji i samodeterminacji. Staro ytne chi skie społecze stwo było w rzeczywisto ci władane wedle podwójnej struktury. W regionach wiejskich klany były centrum niezale nej organizacji socjalnej, podczas, gdy regiony miejskie organizowały si wokół gildii. Władze od góry do dołu nie si gały poni ej poziomu danych okr gów.

Re im nazistowski, prawdopodobnie najokrutniejszy re im dyktatorski poza Parti Komunistyczn , zezwalał na prawo do własno ci prywatnej. Re imy komunistyczne wykorzeniły jakiegokolwiek formy organizacji społecznych lub elementów niezale nych od Partii, zast puj c je wysoce scentralizowan od góry do dołu struktur władzy.

Je li społeczne struktury od dołu do góry pozwalaj na naturalne pojawianie si samodeterminacji jednostki lub grupy, wówczas re im komunistyczny w swej esencji jest przeciwny naturze.

Partia Komunistyczna nie podtrzymuje uniwersalnych standardów ludzkiej natury. Poj cia dobra i zła, jak i wszelkie prawa i reguły s dowolnie manipulowane. Komuni ci nie pozwalaj na mordowanie, z wyj tkiem tych, którzy s okre leni mianem wrogów Partii Komunistycznej. Szacunek wobec rodziców jest mile widziany, z wyj tkiem, e nie do rodziców uwa anych za wrogów klasowych. Dobro , prawo , przyzwoito , m dro i uczciwo s wszystkie dobre, ale nie mo na ich stosowa , je li Partia nie jest im przychylna lub nie chce uzna tych tradycyjnych warto ci. Partia Komunistyczna całkowicie obala uniwersalne standardy ludzkiej natury i wznosi si na zasadach, które sprzeciwiaj si ludzkiej naturze.

Niekomunistyczne społecze stwa zazwyczaj uznaj podwójn ludzk natur dobra i zła oraz polegaj one na stałych społecznych zobowi zaniach celem utrzymania równowagi w społecze stwie. W komunistycznych społecze stwach jednak e, zaprzecza si samemu poj ciu ludzkiej natury i nie uznaje si ani dobra, ani zła. Według Marksa, usuwanie poj cia dobra i zła słu y całkowitemu obaleniu nadbudowy starego społecze stwa.

Partia Komunistyczna nie wierzy w Boga, ani nawet nie szanuje natury fizycznej. „Walka z niebiosami, wojna z Ziemi , walka pomi dzy lud mi – tam spoczywa niesko czona rado ”. To było motto KPCh podczas Rewolucji Kulturalnej. Ludowi Chin i ich ziemi zadano wielkie cierpienie.

Chi czycy wierzyli w jedno niebios i ludzi wedle tradycji. Lao Zi powiedział w *Dao de Jing (Tao-Te Ching)*: „Ludzie pod aj za ziemi , ziemia pod a wedle nieba, niebo pod a za Tao, a Tao pod a wedle tego, co naturalne”. [7] Ludzie i natura istniej w zwi zku pełnym harmonii w stale trwaj cym kosmosie.

Partia Komunistyczna jest pewnego rodzaju istot . Jednak e sprzeciwia si ona naturze, niebiosom, ziemi i ludzko ci. Jest ona upiorem wyst puj cym przeciw wszech wiatowi.

VI. Kilka cech op tania przez zło

Organa Partii Komunistycznej nigdy same nie brały udziału w produktywnych, czy kreatywnych działaniach. Jak tylko zagarn ły władz , przyssały si do ludzi kontroluj c i manipuluj c nimi. Ze strachu przed utrat kontroli rozszerzyły one swoj władz w dół, a do

najbardziej podstawowych jednostek społecznych. Monopolizuj one źródła produkcji i wyciągaj bogactwo ze społeczeństwa.

W Chinach, KPCh rozciąga się wszędzie i kontroluje wszystko, ale nikt nigdy nie widział rejestru księgowości KPCh, jedynie rejestry księgowości państwa, lokalnych władz czy przedsiębiorstw. Od poziomu centralnego po komitety wiejskie w obszarach rolniczych, urzędnicy miejscy zawsze zajmują niżej stanowiska niż kadra komunistyczna, tak więc władze komunalne muszą podlegać instrukcjom komitetów Partii Komunistycznej z tego samego poziomu. Wydatki Partii pokrywane są z jednostek komunalnych i księgowane są w systemie komunalnym.

Organizacja KPCh, jak ogromne, owładające, złe widmo, przykleja się do każdej pojedynczej jednostki i komórki chińskiego społeczeństwa tak ściśle, jak ciępodajcy za obiektem. Głęboko penetruje każdy włosek i każdą komórkę cielesną całego społeczeństwa, wysysając krew swoimi żyłami, przez to kontrolując i manipulując społeczeństwem.

Ta specyficzna struktura owładnięcia przez zło już w przeszłości istniała w ludzkiej historii, czy to cyklicznie, czy okresowo. Nigdy nie funkcjonowała przez tak długi czas i nie kontrolowała społeczeństwa tak bezwzględnie, jak pod rządami Partii Komunistycznej.

Z tego właśnie powodu rolnicy chińscy żyją w takiej biedzie i ubóstwie. Muszą oni nie tylko utrzymać zwykłych urzędników miejskich, ale również tyle samo lub nawet więcej kadr komunistycznych.

Z tej też przyczyny, chińscy robotnicy w szerokim zakresie utracili swoje zatrudnienie. Wszelkimi sposobami, owładając i wysysając krew KPCh przez wiele lat wyciągała fundusze z ich fabryk.

Z tego powodu chińskim intelektualistom jest tak trudno uzyskać wolność intelektualną. Poza ich przelotnymi, wszędzie czającym się cieniem KPCh, niczego nie robiąc, tylko monitorując ludzi.

Owładający upiór musi całkowicie kontrolować umysł osoby, którą opłata, by wyszyczyć z niej energię, którą potrzebuje do swojego przetrwania.

Według nowoczesnych nauk politycznych, władza pochodzi z trzech głównych źródeł: siły, bogactwa i wiedzy. Partia Komunistyczna nigdy nie wahała się używać monopolu kontroli i siły, by okradać ludzi z ich własności. Co więcej, pozbawiła ona ludzi prawa do wolności słowa i prasy. W celu utrzymania absolutnej kontroli władzy dopuściła się gwałtu na ludzkim duchu i jego woli. Patrzcie z tego punktu widzenia, przepełniona złem, owładająca KPCh kontroluje społeczeństwo tak ściśle, że trudno to nawet porównać z jakimkolwiek innym reżimem na świecie.

VII. Przebadaj sam siebie i pozbyd się opętania przez KPCh

W *Manifestie Komunistycznym*, pierwszym programowym dokumencie Partii Komunistycznej Marks powiedział, że „W 1848 roku, upiór nawiedza Europę – upiór komunizmu”. [8] Po ponad wiekowym okresie później, Partia Komunistyczna jest wciąż niawiedzającym upiorem. Opłatała ona konkretne, materialne ciało. Rozprzestrzeniła się po całym świecie jak epidemia, zabiła dziesiątki milionów ludzi, a setkom milionów odebrała własność oraz wolność ducha i umysłu.

Podstawowym dogmatem Partii Komunistycznej jest odebranie wszelkiej własności prywatnej, tak, aby wyeliminować „klasę wyzyskującą”. Własność prywatna jest podstawą wszelkich praw społecznych i wszystko niesie ze sobą narodziła kulturę. Ludzie, którzy ograbiani są z prywatnej własności, tracą również wolność myśli i ducha. Idąc dalej, mogą również stracić wolność nabywania praw społecznych i politycznych.

Stając wobec kryzysu przetrwania, KPCh była zmuszona w latach 80-tych dokonać reform ekonomicznych. Przywrócono wówczas ludności kilka praw do własności prywatnej. Stworzyło to lukę w masywnej machinie precyzyjnej kontroli KPCh. Luka ta powiększyła się, gdy członkowie KPCh stanęli do gromadzenia prywatnych fortun.

KPCh - podły, owładający upiór, podpierający się siłą, oszustwem, czystym przeobrażeniem i zmianą wyglądu, pokazuje teraz oznaki rozpadu, staje się nerwowy z powodu nawet najmniejszych zakłóceń. Zamierza przetrwać, akumulując więcej bogactwa i zaciskając kontrolę, jednak działania te służą tylko pogłębieniu kryzysu.

Dzisiejsze Chiny wydają się kwitnąć, jednak konflikty społeczne zostały rozbudowane do nigdy wcześniej niespotykanego poziomu. Używając technik politycznych z przeszłości, KPCh może podjąć próbę pewnego rodzaju wycofania, odwracając swe poprzednie przeładowania ruchu demokratycznego z placu Tiananmen, czy przeładowania Falun Gong, lub czyniąc kolejną grupę wybranym wrogiem, tym samym kontynuując praktykowanie władzy terroru.

Stawiając czoła wyzwaniom przez ostatnie sto lat, odpowiedzi narodu chińskiego było importowanie broni, reformowanie ich systemów, wzniesienie ekstremalne i pełne przemocy rewolucje. Poległo niezliczenie wielu ludzi, a wikszość tradycyjnej chińskiej kultury została porzucona. Okazuje się, że owe odpowiedzi nie powiodły się. Kiedy poruszenie i trwoga zajmowały umysły Chińczyków, KPCh wykorzystała okazję i wkroczyła na scenę, po czym ostatecznie opanowała ostatni, przetrwał ze starożytnych czasów, cywilizacyjny wiecie.

Podczas przyszłych wyzwań, Chińczycy będą musieli ponownie wybierać; nie unikną tego. Bez względu na to, jakiego dokonają wyboru, każdy obywatel Chin musi zrozumieć, że jakiegokolwiek pokładanie nadziei w KPCh powiększy tylko szkody uczynione narodowi chińskiemu i da nowy zastrzyk energii owładającej złem KPCh.

Musimy porzucić wszelkie iluzje, gruntownie zbadać siebie samych bez ulegania nienawici, chciwości lub dzy. Tylko wtedy będziemy w stanie sami uwolnić się od trwającego przez ponad 50 lat koszmaru kontroli przez owładającego upióra KPCh. W imię wolnego narodu możemy ponownie ustanowić chińską cywilizację, opierając się na uszanowaniu ludzkiej natury i miłosierdzia dla każdego.

Przypisy:

[1] **Reforma Stulecia** była 103-dniową reformą trwającą od 11 czerwca do 21 września 1898 r. Guangxu, Cesarz Dynastii Qing (1875-1908) nakazał serię reform wymierzonych w wywołanie radykalnych zmian społecznych i instytucjonalnych. Rządcą konserwatywna elita ostro sprzeciwiła się reformom. Poparta przez ultrakonserwatystów i z cichym poparciem politycznym oportunisty Yuan Shikai, Cesarzowa Dowager Cixi zaplanowała i doprowadziła do zamachu stanu w dniu 21 września 1898 r., zmuszając młodego, pełnego wizji reform Guangxu do odsunięcia się. Cixi przejęła rząd jako regent. Reforma Stulecia zakończyła się uchynieniem nowych edyktów i egzekucją sześciu głównych адвокатów reform.

[2] **Rewolucja Xinhai** (lub **Rewolucja Hsinhai**), nazwana od roku chińskiego Xinhai (1911 r.), była obaleniem (10 października 1911 r. - 12 lutego 1912 r.) rządcy Chinami Dynastii Qing i ustanowieniem Republiki Chin.

[3] **Ruch Czwartego Maja** był pierwszym ruchem masowym w nowożytnej historii Chin; rozpoczął się 4 maja 1919 r.

[4] źródło: <http://eserver.org/marx/1848-communist.manifesto/cm4.txt>.

[5] List Mao Zedonga do swej żony Jiang Qing (1966 r.)

[6] źródło: <http://www.debates.org/pages/trans2004a.html>.

[7] Dao De Jing, Rozdział 25

[8] źródło: <http://eserver.org/marx/1848-communist.manifesto/cm1.txt>.